

МОЛОДИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рін видання XI
№ 49 [1217].

СУБОТА, 25 квітня 1970 р.

Ціна 2 коп.

ПЕРЕДАЧА ДЕЛЕГАЦІЯМИ БРАТНІХ ПАРТІЙ ПАМ'ЯТНИХ ПОДАРУНКІВ У КРЕМЛІ

Делегації братніх комуністичних і робітничих партій ряду країн, які брали участь у святкуванні сторіччя з дня народження В. І. Леніна, передали Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР, всьому радянському народові пам'ятні подарунки на знак глибокої поваги до творця першої в світі соціалістичної держави, вождя міжнародного робітничого класу В. І. Леніна.

При врученні подарунків були присутні керівники

партії і уряду. Товариші Л. І. Брежнєв, М. В. Підгорний, О. М. Косигін від імені ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР і Радянського уряду сердечно подякували членам делегацій за пам'ятні подарунки радянському народові.

Подарунки будуть експоновані в Центральному музеї В. І. Леніна.

(ТАРС).

Брошура з текстом доповіді товариша Л. І. Брежнєва

Видавництво політичної літератури випустило масовим тиражем брошуру з текстом доповіді Генерального секретаря ЦК КПРС

товариша Л. І. Брежнєва «Справа Леніна живе і перемагає» на спільному урочистому засіданні ЦК КПРС, Верховної Ради СРСР

і Верховної Ради РРФСР 21 квітня 1970 року, присвяченому 100-річчю з дня народження В. І. Леніна.

(ТАРС).

До Ілліча — з квітами і рапортами трудових звітів.
Фото В. КОВПАКА.

НАШІ ГОСТІ— БОЛГАРСЬКІ СПОРТСМЕНИ

Третій день в Кіровограді перебуває спортивна делегація Толбухінського округу Народної Республіки Болгарії, яка приїхала до нас з візитом-відповіддю. В складі делегації голова Толбухінської окружної ради фізкультури і спорту Славі Добрев, голова спортивного товариства «Добруджа» Станчо Георгієв, футболісти команди «Добруджа». В середу в Кіровоградському аеропорту наших гостей вітали представники комсомольських та фізкультурних організацій міста, молодь обласного центру.

Болгарська делегація поклала квіти до підніжжя пам'ятника В. І. Леніну. А потім наші гості знайомилися з містом. Вони побували в школі-інтернаті № 1, відвідали спортивний клуб «Зірка».

А вчора в обласному комітеті комсомолу відбулась зустріч в делегацією Толбухінського округу. На ній були присутні секретар обкому ЛКСМУ М. Гайдамака, голова обласного комітету по фізичній культурі і спорту В. Жученко, керівники обласних спортивних товариств «Авангард», «Спартак», «Динамо», «Трудові резерви».

В. Жученко та М. Гайдамака розповіли нашим гостям про дружні зв'язки трудящих Кіровоградщини з трудівниками Толбухінського округу. Про розвиток фізкультури і спорту в окрузі говорили в своїх виступах Славі Добрев та Станчо Георгієв.

Секретар обкому ЛКСМУ М. Гайдамака вручив делегації пам'ятний приз обкому ЛКСМУ. Голови обласних спортивних товариств М. Кітлар, М. Артеменко, В. Савченко, М. Ковальський також піднесли гостям свої призи. А болгарські друзі вручили кіровоградцям пам'ятні сувеніри і вишпелі спортивного товариства «Добруджа».

Вчора ввечері на стадіоні спортивного клубу «Зірка» відбулась міжнародна товариська зустріч між футболістами «Добруджі» і «Зірки».

Наші гості продовжують знайомитись з Кіровоградщиною. Вони побувають в Олександрії, Знаменні, Світловодську, ознайомляться з життям та трудовою діяльністю молоді області, досвідом фізкультурно-масової роботи спортивних товариств та низових колективів фізкультури, проведуть ще кілька товариських матчів з футболістами Кіровоградщини.

НА ВАРТУ ЩЕДРОЇ НИВИ

Відкритий лист комсомольців і молоді Маловисківського району, які вирушили в похід за збереження зелених насаджень та дбайливий догляд за ними знайшов широкий відгук не тільки загальним схваленням, а й конкретними діями. Звідусіль надходять повідомлення про озеленення все нових і нових площ руками молодих. Особливо подбали кіровоградці про свого зеленого друга під час Всесоюзного комуністичного суботника.

В листах до редакції юнаки і дівчата, наша громадськість одностайно підтримують почин маловисківців.

ІЗ ДАЛЕКИХ СПОГАДІВ мого дитинства зринає незабутня й яскрава картина.

Копенята звернули із степу в Мелеківку, побігли схилом униз до Ігулу. Ми бродом, змілілою річкою, перейшли на другий берег і по срібних, сухих і несприятливих пісках почали наблизитися до Єлисаветграда...

Де той час?

Немає броду. — є глибокий і широкий роздільний схил від тихих вулиць села і до другого берега, нема піска, на їхньому місці з лінійного боку міста стіною стали густі соснові бір і великий гай із кленів, лип і ясенів, стіною стало те могутнє дерево, про яке так гарно сказав Максим Рильський у своїй поезії «Розмова з другом». Ліс зустрів мене, як друга...

Між селами Новомиргородського району Панчевим і Канежем у широкій долині колгоспники посідили акації, ясени, дуби. Іх любовно доглядали, вони підіймаються вище і вище, і тепер там чарівний оазис — не змовкають ні влітку, ні взимку співучі птахи, крім зайців і лисів вже водяться дикі кози і кабани...

Та найголовніше в іншому — ерозія, руйнування, вимивання ґрунтів припинились. Ще так недавно і весняні поводи і літні зливи зносили найродючіший шар ґрунту... Те все минуло, народжується нове диво. Минулого року на прилеглій до лісу ділянках було вирощено майже по 50 центнерів пшениці з кожного гектара!

Так, ліс став на варті землі-годувальниці.

На зорі Радянської влади нас Ленін кликав берегти ліси.

Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв у своїй промові «П'ятдесят років великих перемог соціалізму» пристрасно наголошував: «Хазяйське, дбайливе використання природних ресурсів, турбота про землю, про ліс, про ріки і чисте повітря, про рослинний і тваринний світ, — усе це наша кровна комуністична справа. Ми повинні зберегти і прикрасити нашу землю для нинішніх і майбутніх поколінь радянських людей».

Наша кровна, комуністична справа...

КІРОВОГРАДЩИНУ часто називають степовою. А вона вже й не зовсім степова. Невтомні, роботящі руки хліборобів, робітників шахтарів, енергетиків змінюють її обличчя, прикрашають її деревами... Однак, як боляче спостерігати і інше — іноді насаджують, а не бережуть, не зберігають...

У тому ж селі Панчевому, що на Новомиргородщині, можна побачити й іншу картину, почути й іншу сумну історію.

Над ставком, що недалеко від лікарні, посадили кленовий гайок. Він зазеленів, почав підніматися вгору, а тепер засох на пні. Між молоді, ще незміцнілі кле-

ни, виганяли корів, влаштовували табір. Корови обдирали, знищували кору дерев. І так клени й стоять, вже сухі, оголені. Не шуміти їхньому зеленому листу.

Через гору в іншому гайку щодня гуляє гостра лиха сокира. Та ще й як гуляє! Щоб було зручніше, нічні злодії рубають дерево на метр від землі. Таких пенеків не злічити...

Та що там сокира! До Канежа мають прокласти брукований шлях. По боках скидають брили сірого каменю. Самоскиди в'їжджають між високі дерева, безжалюдно ламають і гілля, і стовбури... Дерево прикрашає наші села, містечка, міста.

„ТИ РОСТИ НА ВТІХУ ЛЮДЯМ...“

І скільки хороших традицій вже увійшло у наше життя! Ми закладаємо комсомольські алеї, алеї Леніна, парки Леніна, алеї Шевченка...

Йдучи із Мар'янівки Маловисківського району на Павлівку, я бачив, як будують світлі гарні будинки на новій, напевно, Степовій вулиці. І всюди господарі перед новобудовами посадили і яблуньки, і вишні. І впевнений — щиро, схвально просили їх рости. Так у нашого роду заведено — просити рости на всякого долю, на людське щастя. Про це і поет Максим Рильський писав, завертаючись до дерев:

Ти рости на вітку людям,
Отиняй кохання чисте,
Бережи нам світлі ріки,
Що полям несуть могоду,
Що запалюють сади.
А за кожну деревину
Що піде нам на будівлю
Чи на щогли корабельні,
Ми нові гай посади,
Щоб земля була весела,
Як веселе птаство в лісі,
Як веселі дерева...

...Йде весна, ленінська весна.
Доглянь, друже, дерево! Зроби все,
щоб шуміла наша земля веселою зеленню!

Микола СТОЯН,
член обласного літературного об'єднання.

В ДЕНЬ ЛЕНІНСЬКОГО ЮВІЛЕЮ

Радісні і усміхнені обличчя у цих юнаків і дівчат. Вони йдуть до Леніна.
Фото В. КОВПАКА.

ЛЕНІНСЬКІ ПРЕМІЇ 1970 РОКУ

ЦК КПРС і Рада Міністрів Союзу РСР, розглянувши подання Комітетів по Ленінських і Державних преміях СРСР в галузі науки і техніки і в галузі літератури, мистецтва і архітектури при Раді Міністрів СРСР, прийняли рішення про присудження Ленінських премій 1970 року.

Ленінських премій в галузі науки і техніки удостоїли колективи дослідників і окремі спеціалісти. Преміями, що носять ім'я В. І. Леніна, відзначені видатні роботи в галузі фізики, математики, приладобудування, гуманітарних наук і охорони здоров'я, а також роботи по відкриттю, розвідці і добуванню корисних копалин. Ленінські премії присуджено, зокрема, за відкриття

великих і унікальних родовищ природного газу у північних районах Західного Сибіру, ефективну розвідку їх і підготовку промислових запасів, за відкриття великих родовищ нафти в Середньому Приоб'ї і прискорену підготовку її промислових запасів, за створення міжконтинентального пасажирського літака ІЛ-62, за проект Останкінської телевізійної башти.

Прийнято постанову про присудження Ленінських премій 1970 року в галузі науки і техніки великій групі вчених, конструкторів і працівників промисловості за комплекс науково-технічних робіт, які були проведені з метою створення експериментальної орбітальної станції і реалізовані при запусках ракетно-косміч-

ної системи «Союз». Лауреатами Ленінських премій стали творці автоматичних міжпланетних станцій «Венера-4», «Венера-5», «Венера-6», метеорологічної космічної системи «Метеор».

Ленінські премії в галузі літератури, мистецтва й архітектури присуджені народному поетові Узбекистану Гафуру Гуляму, письменникам Миколі Тихонову і Сергієві Михалкову, співакці Людмилі Зікіній, керівникові Академічного чоловічого хору Естонської РСР Густаву Ернесаксу, групам авторів за створення Меморіального ансамблю пам'яті жертв фашистського терору в Саласпілі (Латвія), пам'ятника-ансамблю героям Сталінградської битви у Волгограді і Меморіального комплексу «Хатинь» (Білорусія), творчому колективу, який здійснив на сцені Великого театру Союзу РСР постановку балетного спектаклю «Спартак».

ЗА ПАРТОЮ — РОБІТНИК

ЯКЩО спитати, за що саме шанують робітники Кіровоградського одйжиркомбінату Олександру Попову, то можна почути різні відповіди. Одні скажуть за сумлінне ставлення до роботи, інші — за скромність, правдивість, чесність. Хто б не говорив про Олександру, то крім хорошого, приємного нічого не почуєш.

З чотирьох років своєї роботи на одйжиркомбінаті ось вже третій О. Попова успішно навчається в нашій школі. Цієї весни закінчує одинадцятий клас.

Не легко було молодій робітниці-матері додержуватися навчання з працею на

ЗАРАДИ ПІЗНАННЯ

виробничстві. Вдома її завжди чекала маленька Світлана, чоловік, безліч господарських справ.

Олександра Попова — гордість школи, робітничого колективу. Недаремно ж її портрет — на Дощці пошани підприємства, якому присвоєно почесне звання підприємства комуністичної праці.

В іншому одинадцятим класі навчається молодий робітник, слюсар-монтажник БУ-206 Анатолій Сухомі. Працює за четвертим розрядом, про його руки кажуть: золоті. Крім основної професії слюсара, він оволодів спеціальностями електроварювальника та такелажника. Але підруч Анатолій, що без середньої освіти аж ніяк не здолаєш подальші виробничі рубежі. А тут ще й друзі: йди та йди до вечірньої школи!

Зараз А. Сухомі — теж кращий учень школи. Не відстають від них і М. Рибальченко, О. Головащенко, П. Мартиненко, В. Прокопенко та інші. Вони прийшли до школи не заради довідки про середню освіту, їх манить неперервна крилиня знань.

З. АДАС,
вчитель Кіровоградської середньої школи робітничої молоді № 8.

В ДЕНЬ ЛЕНІНСЬКОГО ЮВІЛЕЮ

Маніфестація в Кіровограді.

Фото В. КОВПАКА.

НА СВІТАШКУ

Від восьмикласників восьмого другого класу завжди чекали якихось сюрпризів. Ось і тепер його тримали до останнього дня. На урочистих зборах, 21 квітня, доповіли, що про всю роботу, яку вони проводили до Ленінського ювілею, рапортуватимуть під час зустрічі світанку біля пам'ятника Володимиру Іллічу, де першими покладуть квіти.

Пропозиція здивувала всіх і сподобалась. — А чи не можна підключитись і іншим класам до цього походу? — почали запитувати.

Що тут зробили? Так і вирішили: зустріти світанок біля пам'ятника Леніну всією школою.

Наказ був такий: 22 квітня, о 5-й годині ранку бути в парку ім. В. І. Леніна.

Ще темрява змагалася з днем, як в призначеному місці почали з'являтися поодинокі постаті. А рівно о 5-й в повному зборі були всі 250 учасників походу. Вони заспівали «Сміло у ногу рушайте», яка була своєрідним сигналом для тих, хто, бува, затримався ще в дорозі. Вишукувались у колоду і вирушили до пам'ятника. Хвилинною мовчання вшанували пам'ять Володимира Ілліча. А потім передранкову тишу розірвало багатоголосе «Клянемось» Старшокласники Кіровоградської середньої школи № 34 дали урочисту клятву поведінки на вірність його заповітам.

Квіти, які вони покладали до підніжжя пам'ятника, справді, в той день були першими.

Г. ІВАНЧЕНКО.

ДАРУНОК РОБІТНИКА

Більше трьох місяців працював над величезним барельєфом Ілліча століар Кіровоградського лісгоспзагу Іван Іванович Карпенко. Народний умілець створив із червоного дерева високохудожній образ дорогої нам людини. Вся робота виконана вручну.

Барельєф В. І. Леніна в урочистій обстановці І. І. Карпенко вручив обласній партійній організації.

В. САНДУЛ.

ПЕРЕГОРТАЮЧИ пожелі архівні документи мене зацікавила одна із характеристик, яка була підписана М. М. — Скірдою:

«Тов. Оршанський брав активну участь в бойових операціях по знищенні живої сили і техніки ворога. Як командир взводу особисто керував окремими бойовими операціями».

Під час облоги брав участь в прориві кільця ворога. Рішучий, сміливий і винахідливий командир».

...У 1938 році Борис Ілліч Оршанський закінчив Київський політехнічний інститут і почав працювати начальником термічного цеху на одному з київських заводів. З перших днів війни — в Радянській Армії. Потрапивши разом з іншими воїнами 5-ї Армії в оточення, утік з полону. А потім Оршанський зустрівся в Аджамці з місцевою підпільною групою. Фашистам вдалось натрапити на слід підпільників. Багатьох було заарештовано. Б. І. Оршанський уник арешту, але пізніше також був заарештований і відправлений до в'язниці в місто Кіровоград.

В'язнів піддавали жахливим тортурам. Але і в цих умовах вони не втрачали людської гідності. Заарештовані товариші по камері, що самі ледве трималися на ногах, ділилися з друзями крихтою хліба.

Знання слюсарної справи стало Оршанському в пригоді. Його направили працювати в майстерню, і тепер він мав право вільно ходити по території тюрми.

І ось думка — організувати втечу в'язнів.

У ЦЕЙ ЧАС пройшла заміна начальства тюрми. Комендантом її став Пауль Езель. Він ввів у тюрмі «фіззарядку», ганяючи знесених людей, примушував їх лягати, вставати, бігати, знову лягати.

Строк втечі був призначений на 19 серпня 1943 року на тринадцяту годину дня — під час обідньої перерви.

Остання ніч. Обмірковували кожний крок. У май-

стерні приготували інструмент, молотки. Щоб не провалити операцію, було вирішено залучити до неї небагато людей, але сміливих і рішучих. Серед них — Олексій Лепетов і Микола Ушаков.

Лепетов був командиром диверсійної групи, яку командування Радянської Армії закинуло в тил ворога (в Комішнівському районі).

Вранці 19 серпня 1943 року Лепетов дав вказівку прибиральникам очистити приміщення не о 16-й, а о 12-й годині. Малося на увазі, що комендант тюрми і охорона будуть зайняті обідом.

Під час обіду Б. І. Оршанський зайшов до коменданта, Лепетов став біля дверей.

— Пан-комендант, ви веліли відремонтувати

знищивши і зовнішню охорону тюрми, в'язні швидко розбіглись. Організатори втечі Б. І. Оршанський, О. Т. Лепетов, М. Ушаков направились за околицю міста. Назустріч мчала бричка. Вони «ви-

ВТЕЧА ОПІВДНІ

радіо? — сказав Оршанський.

Комендант повернувся до радіоприймача. В цей момент Оршанський наносить йому смертельний удар. Через хвилину-дві тут з'явився перекладач. Ліквідували його.

Заволодавши зброєю фашистів, Оршанський і Лепетов знищили чергового і увірвалися у приміщення вартових, де обідала охорона. 17 гітлерівців були скошені автоматними чергами, п'ятеро — поранено.

Тепер організатори втечі добре озброєні. Вони ліквідували вартових у вхідних дверях і біля воріт. Відкрили камери. Всього двір наповнився в'язнями. Їм дали зброю, відібрали у вбитих вартових.

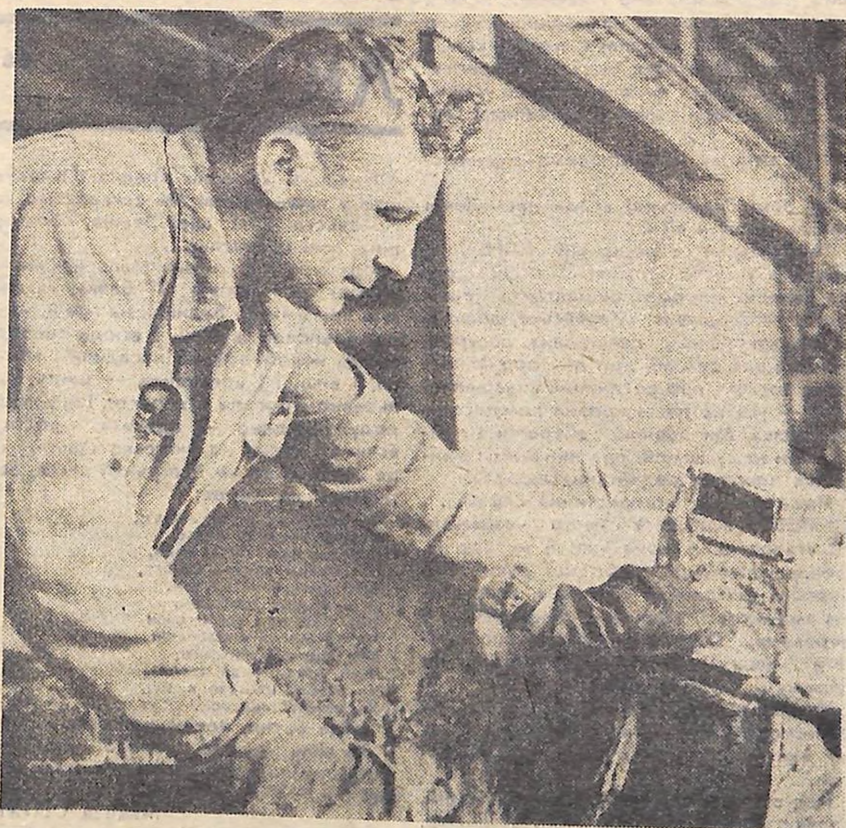
просили» її у власників і одразу поїхали до лісу. У своїх спогадах В. П. Хитренко (колишній радист партизанського загону імені Ворошилова) пише:

«Наша група йшла на виконання бойового завдання. На одній із галявин лісу ми помітили чоловіка з в'язницею хвилю. Коли підійшли до нього, він зрозумів, що зустріли партизанів. І тоді він розповів, що з ним ще чотири чоловіки, які втекли із тюрми».

Партизани негайно доповіли командирів загону. Після детальної перевірки, всіх чотирьох було зараховано до загону, де вони продовжували активну боротьбу з німецькими загарабниками...

На знімку: Б. Оршанський.

О. НАГОРНИЙ,
директор Кіровоградського обласного державного архіву.

Завод залізобетонних конструкцій — краще підприємство Світловодська.

На фото: слюсар ремонтно-механічного цеху Віктор ПЕТЕЦЬКИЙ.

Фото В. КОВПАКА.

КВІТНЕВИЙ НЕЗАБУТНИЙ

У ЛАУРЕАТІВ
ПРЕМІЇ
ІМЕНІ
МИКОЛИ
ОСТРОВСЬКОГО

В котрий раз перед нами важко розсовуються оксамитові крила завіси. В котрий раз, як в чарівному калейдоскопі, чергуються номери їхньої концертної програми. Хореографічна мініатюра «Три діди», «Буковинська полька», «Плотогоні», «Було колись на Ятрані» і, нарешті, загальний неповторний український «Гопак».

Але позавчора в приміщенні обласної філармонії учасники заслуженого самодіяльного ансамблю танцю УРСР «Ятрань» танцювали з особливим піднесенням і з отим хвилюючим ентузіазмом, який притаманний лише для дебютантів.

Звичайно, для цього були особливі причини. По-перше, ятранці робили свій творчий звіт в знаменний день, коли квітневий світ святкував славе 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

По-друге, нашому ансамблю рішенням бюро ЦК ЛКСМУ присвоєно Республіканську комсомольську премію імені Миколи Островського.

Концерт був схожий із живим хореографічним географією України. Народні перлини, бережні зібрані в різних місцях нашої республіки, ятранці панізували на дзвінкий разок своєї програми і подарували його глядачам кіровоградцям.

Говорити про успіх концерту можна було б вітійно і довго. Але скажу лише одне, що кожен другий номер виконувався повторно.

Після останнього номера, на сцені вистроївся весь склад ансамблю на чолі із своїм керівником, заслуженим діячем мистецтв УРСР А. М. Кривохижею.

До мікрофона підійшла секретар ЦК ЛКСМУ Т. В. Главак. Вона захоплена відгукулася про

наших самодіяльних танцюристів:

— Це був звіт дуже натхненний і прекрасний.

Потім вона привітала колектив «Ятрані» з високою нагородою і повідомила, що Республіканську комсомольську премію імені Миколи Островського йому вручатимуть у Києві.

Схвилювано і щиро прозвучав виступ секретаря обкому КП України Н. П. Сухаревської: «Багато років ми знаємо цей чудовий ансамбль. Любимо його і радіємо його успіхам».

Ніна Павлівна повідомила, що заслужений самодіяльний ансамбль танцю України «Ятрань» за рішенням обкому партії, обласного обкому і облпрофради занесено до Ленінської обласної книги трудової слави. Н. П. Сухаревська вручила керівнику «Ятрані» А. М. Кривохижі посвідчення.

Наостанок від імені всього колективу ансамблю виступила його солістка Жанна Бобровниціка.

В котрий раз перед ними знову опустились важкі оксамитові крила завіси. І в котрий раз вони стомлені, але збуджені і щастливі повертались до своїх домів.

Але день 22 квітня 1970 року в їхній пам'яті назавжди залише світлий автограф хвилюючого спомишу.

В ГОНЧАРЕНКО.
м. Кіровоград

На фото: секретар обкому КП України Н. П. СУХАРЕВСЬКА та секретар ЦК ЛКСМУ Т. В. ГЛАВАК вітають ятранців з нагородою.
Фото В. КОВПАКА.

НОВІ ЛАУРЕАТИ ПРЕМІЇ ІМЕНІ М. ОСТРОВСЬКОГО

КИЇВ, 20 квітня. (РАТАУ). Бюро ЦК ЛКСМУ України прийняло рішення про присвоєння республіканської комсомольської премії імені Миколи Островського.

За кращі твори літератури і мистецтва та високу виконавську майстерність премія 1969—1970 років з врученням диплома і медалі лауреата присуджена:

В. В. Бичку — поету, за книги «До нас прийшов Ленін», «Він в серцях у нас», «Син Жовтня», «Над озером зорі», «То не маки цвітуть».

Я. В. Башу — письменнику, за прозові твори «Гарячі почуття», «Професор Буйко», «Надія», «На крутій дорозі».

О. Ф. Коломійцю — драматургу, за п'єси «Планета сподівань», «Спасибі тобі, мого кохання» та «Горлиця».

Г. Н. Кальченко — скульптору, за скульптурні роботи останніх років, в яких відтворені образи наших сучасників — Героїв Радянського Союзу, Героїв Соціалістичної Праці та видатних діячів української радянської культури.

В. Ю. Скакандію — художнику, за графічні роботи «Народні месники», «Слово правди», з серії «Борканик — народний герой Закарпаття», «Олекса Довбуш» та графічне оформлення видань «Легенди Карпат», «На границі епохи» П. Скуця, «Апостол» Ш. Петєфі.

Заслуженому самодіяльному ансамблю танцю УРСР «Ятрань» Палацу культури імені Калініна міста Кіровограда — за високу виконавську майстерність та велику роботу по пропаганді українського танцювального мистецтва. Художній керівник заслужений діяч мистецтв УРСР А. М. Кривохижа.

Колективу Чернівецького музикально-драматичного театру імені Ольги Кобилянської — за здійснення вистави «Полум'яні серця». Режисер-постановник заслужений артист УРСР К. Г. Артеменко, автор п'єси «С. О. Снігур».

А. Н. Паламаренку — артисту, за високу виконавську майстерність, глибоку ідейність та актуальність репертуару, а також значну громадську роботу.

Л. В. Дичко — композитору, за кантату «Ленін» для солістів, хору та симфонічного оркестру на слова радянських поетів.

М. П. Машенку — кінорежисеру, за створення фільмів «Хочу вжити», «Всюди є небо», «Дитина», «Комісар» та велику громадську роботу.

Премія імені М. Островського в галузі науки і техніки присуджена:

П. Я. Бурченку — старшому інженеру фізико-технічного інституту АН УРСР (м. Харків),

Б. Т. Василенку — науковому співробітнику фізико-технічного інституту АН УРСР,

Є. Д. Волкову — кандидату фізико-математичних наук, науковому співробітнику фізико-технічного інституту АН УРСР — за роботу «Нагрівання і утримання плазми в стелаторі «Сіріус».

Б. М. Бублику — доктору фізико-математичних наук, завідувачу кафедри Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка за роботу «Числові розв'язання задач динаміки пластин і оболонок».

Р. П. Дідику — кандидату технічних наук, доценту Дніпропетровського державного університету імені Т. Г. Шевченка за цикл робіт з теорії і практики застосування вибуху для зварювання і підвищення міцності металів.

Я. С. Яцківу — кандидату фізико-математичних наук, заступнику директора Головної астрономічної обсерваторії АН УРСР.

С. П. Майору — кандидату фізико-математичних наук, вченому секретареві Головної астрономічної обсерваторії АН УРСР.

І. І. Глаголеві — кандидату фізико-математичних наук, науковому співробітнику Головної астрономічної обсерваторії АН УРСР.

В. К. Тарадію — кандидату фізико-математичних наук, науковому співробітнику Головної астрономічної обсерваторії АН УРСР — за роботу «Аналіз варіацій широти».

В. В. Васильєву — кандидату технічних наук, завідувачу відділом Інституту кібернетики АН УРСР.

В. І. Волошину — начальнику конструкторського Бюро Житомирського заводу «Електровимірювач».

О. Г. Додонову — кандидату технічних наук, науковому співробітнику Інституту кібернетики АН УРСР — за створення і впровадження у виробництво класу спеціалізованих аналогових і гібридних обчислювальних машин для розв'язання задач оптимального планування.

Ю. І. Хімченку — кандидату хімічних наук, старшому науковому співробітнику Інституту колоїдної хімії та хімії води АН УРСР.

Т. М. Швець — кандидату хімічних наук, молодшому науковому співробітнику Інституту колоїдної хімії та хімії води АН УРСР.

З. Р. Ульберг — кандидату хімічних наук, старшому науковому співробітнику Інституту колоїдної хімії та хімії води АН УРСР — за роботу «Дослідження в галузі металополімерів».

В. М. Свинціцькому — кандидату філософських наук, доценту Львівського лісотехнічного інституту — за цикл робіт з філософських питань кібернетики. (РАТАУ)

В ДЕНЬ ЛЕНІНСЬКОГО ЮВІЛЕЮ

«Що таке Радянська влада? В чому полягає суть цієї нової влади...»

Вулицею Леніна лунає голос Ілліча. Ного слухають дорослі, за чийми плечима роки громадянської війни, колективізації, незалежної боротьби з фашизмом, комсомольська юність, піонери.

Вулицею Леніна, святоково прибрану, заповнена молоддю. Майорять червоні знамена. Гасла. До молоді району звертаються другий секретар райкому КП України О. С. Демченко, перший секретар РК ЛКСМУ Л. Тихоненко, комуніст двадцятих років Я. А. Тищенко, комсомолець двадцятих років Д. А. Самарський.

— Жити так, як заповідав Ілліч! Комсомольська юність звітує перед старшими товаришами.

— Ленін заповідав нам вчитись. Ми пам'я-

таємо його слова і всіх сил докладаємо, щоб оволодіти основами наук.

Це від імені школярів говорять Станіслав Москаленко, піонерка Таїя Зелінська.

Біля пам'ятника вождю квіти. Їх принесли комуністи, комсомольці, піонери району. З високого постаменту до них ніби звертається Ілліч:

«Радянська влада є шлях... знайдені масами трудящих і тому — вірний, і тому — непереможний».

В багатолюдному натовпі — юнаки і дівчата в національному одязі білорусів, грузинів, таджиків... В день Ленінського ювілею комсомольці району відкрили фестиваль дружби народів СРСР.

Б. РИТИЧУК.
смт. Олександрівка.

„ГОВОРІТЬ ІЛЛІЧ“

Фестиваль дружби народів в Олександрівці.

Фото В. КОРОВІНА.

ЛАУРЕАТИ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ПРЕМІЇ ІМЕНІ Ю. ЯНОВСЬКОГО

Розглянувши матеріали, представлені журі по підведенню підсумків конкурсу на здобуття премії ім. Ю. Яновського, бюро обкому ЛКСМУ постановляє:

Присудити премію ім. Ю. Яновського в сумі 100 карбованців:

а) в галузі театральності мистецтва: режисеру А. І. Ситнику за постановку спектаклів В. Титова «Всім смертям назло» та І. Дніпровського «Яблуновий полон» і актору А. П. Келюху за

створення образів Петра Гонта у «Всім смертям назло» та Сатани в «Яблуновому полоні»;

б) в галузі художньої літератури: В. О. Базилевському за поему «Іменем вашим світилось»;

в) в галузі образотворчого та прикладного мистецтва:

П. П. Велігурському та Ф. М. Полонському за створення стенда Слави на честь 100-річчя з дня народження В. І. Леніна.

А. І. Ситник

А. П. Келюх

В. О. Базилевський

П. П. Велігурський

Ф. М. Полонський

УЦЕН ДЕНЬ приміщення автового залу Кіровоградського Палацу культури «Жовтень» вивисли листівки аматорських кінострічок області.

Спільним коадратом спалахує кіноекран. І ось перші кадри самодіяльної студії «Славутич» колгоспу «Шлях Леніна» Онуфріївського району схвильовано розповідають про героїчні роки Великої Вітчизняної війни і про наше світле сьогоднішнє. Свою роботу сільські кіноматери назвали «Дніпровська балада».

А потім починають чергуватися короткометражні фільми кіровоградських кінолюбителів: «Під стягом Жовтня», самодіяльні кінострічки «Екран» обласного управління культури, «По лівійській місцеві», аматорської кінострічки Олександрійського будинку культури районного управління, «Коммунальський коровай» — Ленінському ювілею, самодіяльної кінострічки «Обрій» ордена Леніна колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району та інші.

На обласному екрані конкурсу-огляду було продемонстровано 55 любительських кінострічок. Дуже відрадно було те, що лейтмотивом через всі роботи кіровоградських кінолюбителів проходила тема. І тут в першу чергу хоті-

НОВИЙ КОЛІР РАЙДУГИ

ВІДБІВСЯ ПЕРШИЙ ОБЛАСНИЙ ОГЛЯД-КОНКУРС АМАТОРСЬКИХ КІНОФІЛЬМІВ, ПРИСВЯЧЕНИХ 100 РІЧЧЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ В. І. ЛЕНІНА

лось би підзначити кінострічку олександрійських кінолюбителів «По лівійській місцеві», де оператор досяг майже професійної майстерності.

Кілька років тому на Кіровоградщині нараховувалися лише одиниці любительських кінострічок, а зараз в нашій області є 98 самодіяльних кінострічок, які об'єднують близько півтори тисячі кінолюбителів.

Журі конкурсу відзначило найкращі фільми «Дніпровська балада» онуфріївців, «По лівійській місцеві» олександрійців, «Лінійний полон» онуфріївців та інші.

І все ж, не можна обминати ті вади, які, на жаль, притаманні майже для всіх кіровоградських любительських кінострічок.

По-перше, відзначається дуже слабе виконання кіносценарію (мабуть, мало до цієї справи підключаються місцеві члени обласного літературного об'єднання). По-друге, хибне режисура. По-третє, художнє оформлення теж не завжди на належному рівні.

І все ж, недовіряючи на окремі вади, цей огляд-конкурс зробив добру заяву на майбутнє.

В. ВАСИЛЕНКО.

м. Кіровоград.

Місто будується, місто розвивається.

Фото А. ГУБЕНКА.

Спорт ЯКА ТИ, ОДЕСО?

Кілька днів тому комсомольсько-молодіжна група заводу тракторних гідроагрегатів зробила екскурсійну поїздку в місто-герой Одесу.

Комсомольці відвідали колишній Північний сектор оборони, де захищала Одесу 95-а Молдавська дивізія, почули цікаві оповідання екскурсоводів про подвиг 25-ї Чапаявської дивізії, батальйону легендарної морської піхоти, які прославили себе в боях за Одесу.

Екскурсанти пройшли підземними партизанськими стежками загону Героя Радянського Союзу В. А. Молдочова-Бадаєва.

Екскурсія закінчилась в парку імені Т. Г. Шевченка на алеї Слави, де горить вічний вогонь біля пам'ятника Невідомому матросу.

О. ШВАРЬОВ,

методист Кіровоградського екскурсійного бюро.

ШАШКИ

А ТЕНЕР—ФІНАЛ

В місті Мукачеве Закарпатської області закінчився півфінал першості України з російських шашок серед чоловіків. В змаганнях взяло участь 28 найсильніших шахсистів України. Серед учасників — всім майстри спорту і 20 кандидатів в майстри.

Змагання проводилися за швейцарською системою в дев'ять турів.

Від нашої області в них взяв участь кіровоградець, майстер спорту СРСР Марк Соколовський.

Після упертої і напруженої боротьби перше місце зайняв кандидат в майстри С. Дмитрієв (з Криму). Друге — четверте місце з результатом 5,5 очка з дев'яти можливих зайняли майстри спорту Г. Шевченко (Донецька область), Марк Соколовський (Кіровоград) та М. Балк (Дорошнівська область).

Таким чином, М. Соколовський здобув право для участі в фіналі першості України, яка розпочнеться 10 травня в м. Харкові.

Г. ДУБІВКА.

(Продовження. Початок в газетах за 28 лютого, 3, 5, 10, 12, 17, 21, 25, 28 березня, 11, 14, 16 та 23 квітня).

— А спритний, сволота, три наші загинули, поки взяли. Вже всі здалися в полон, а він засів за кам'яною стіною і відстрілюється. Довелося з тилу заходити. Будете з ним бесідувати чи зразу в розход? — запитав Яковлев.

Опухле обличчя боцмана побіліло, він весь ажжав немов, але не промовив ні слова. Тільки погляд говорив, що він готовий зубами в'ястися в горло кожному з присутніх бійців.

— А що ж тут говорити?! Зовсім заїхав не робити, — сказав Костя і відвернувся.

Довгань з полоненим вийшов.

Костя трохи постояв, щось розмірковуючи, і пішов до командири полку Філіпова.

— За годину виступаємо, — повідомив повернувшись. — Вечеряти будемо в матері, — це вже до братів. Ох і піржків вона нам наготує.

Та й обідати і вечеряти довелося в перервах між стрільбою на ящику від снарядів, а не за сімейним столом: бій за Єлисаветград затягнувся. Зустрівши наступаючі частини шкільним гарматним і кулеметним вогнем, заколотники довго не давали їм змоги просунутися вперед. Тільки під вечір громове «ура» бійців Вознесенського полку прокотилося Єлисаветградськими вулицями.

Взяли чимало полонених, в тому числі і відомих прибічників Григор'єва Горбенка та Масенка.

25 травня газета «Наша життя» писала, що 24 травня у вісім годин вечора із Шостаківки прибув у Єлисаветград броньований поїзд, який

складався із товарних вагонів і товарних площадок. Поїзд зупинився на делянка хмелю і потім відправився на ст. Трепоуку для ліквідації рязанських військ. В цьому ж номері є повідомлення командира першого Вознесенського полку, що з допомогою цього броньованого поїзда частини переслідують Григор'євців.

Коли броньований поїзд підійшов до станції, Костя відразу послав Івана додому:

— Швиденько збігай, скажи, що ми живі й здорові, і хутчіш назад. Затримуватися ніколи. Зайдемо всі, як Григор'єва розіб'ємо.

Іван повернувся ще швидше, ніж сподівалися брати. Блідий, похнюплений.

Тільки видавав з себе:

— Немає. Нікого немає...

— Розстріляли?! — зойкнув Михайло.

(Далі буде).

Анатолій Желазников

«УМРЕМ АБО ПЕРЕМОЖЕМ» — ТАКИЙ БУВ ЛОЗУНГ

Щойно одержано листа від Ф. К. Олійника, одного з учасників подій громадянської війни, про які йдеться мова в цій документальній повісті. Федір Калинович доповнює раніше видрукувані розділи. Нижче подаємо уривки з листа.

«Був лютий 1919-го. До нас в Аджамку завітали один товариш з Єлисаветграда. Він і розповів мені та ще кільком товаришам про Червону Армію, загітував, як тепер казуть. Другого дня Леонід Коаленко, Афанасій Гречка і я подалися до міста. Нас зустріли робітники заводу Ельпорт Бойко (ім'я не пам'ятаю) і попросили до приміщення, де вже було чимало наших однопітків, хлопців 18—20 років. Тільки встигли одержати зброю, як довелось захищати місто від якоїсь банди.

Вже другого дня нам падали обмундировання, і ми стали червоноармійцями Першого Вознесенського полку, яким командував Урсолов. Командиром роти був Касянов.

Згодом одержали наказ вийти з Вознесенська. Там нас дуже тепло зустріли робітники і всі жителі, прямо на станції нам організували обід.

...Мене забрали на броньований поїзд Костя Чекалов.

«Надмір вирушили до станції Василівно. Вороги поставили проти нас танки. Ми ще поїхали не мали, що то за машини. Підійшли трохи ближче броньовані і з трьохсторонки відкрили вогонь по танках. А вони поїхали і поїхали. «Умрем або переможемо», — підняв руку Чекалов. «Умрем або переможемо», — пройшло по вагонах. (Такий наш лозунг був).

І ми перемогли. Взяли і Василівно, і Колосівку, Потім і Березівку. Там ми й поїхали п'ять танків. Після короткого відпочинку нас всіх поклали на мітинг. На мітинг вирішили послати один танк в подарунок В. І. Леніну. Коли танк вантажили на платформу, я був біля нього. Тоді ж фотографували, та фото мені не вдалось вжити, але воно де-е.

Супроводжувати танк послали Курочкіна. Коли він повернувся, то всім докладно розповів, як Ленін вийшов, привітався, так щиро подякував за подарунок.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД НЕДІЛЯ, 26 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів «Будильник». (М). 10.00 — «Музичний кіоск». (М). 10.30 — Передача для юнацтва. (М). 11.00 — Для дітей. «Дзвіни лебедів». Вистава лялькового театру. (Чернігів). 12.00 — Рукописання міст-побратимів. (М). 13.00 — Музичні привітання друзів. (М). 14.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 14.30 —

«Кораблі йдуть». Телефільм. (М). 15.05 — Мелодія Ужгородської долини. (Ужгород). 15.35 — Сторінки піонерського літопису. (К). 16.00 — Фестиваль самодіяльного мистецтва України. Звіт з Сумської області. (Харків). 17.00 — Колірове телебачення. Клуб кіномандрівників. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Інформаційна програма «Час». (М). 19.00 — Колірове телебачення. Телеспектакль. (М). 20.30 — В ефірі «Молодість». «Ми шукаємо таланти». (Оренбург — Дніпро —

Волгоград). 21.45 — Сім днів. Міжнародна програма. (М). 22.30 — Камертон доброго настрою. (Кіровоград). 23.00 — Чемпіонат СРСР з важкої атлетики. (М).

ПОНЕДІЛОК, 27 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Для дітей. «Абсолют». Спектакль Івано-Франківського лялькового театру. (К). 18.50 — «Від понеділка до неділі». (К). 19.00 — «Клуб красавиць». (Кіровоград). 20.00 — Теленарис «Зірниця». (Кіровоград).

20.15 — Оголошення. (Кіровоград). 20.20 — Документальний фільм «Нехай мовчать спринти». (Кіровоград). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — «Переможець». Спектакль Київського українського драмтеатру ім. Івана Франка. (К). ДРУГА ПРОГРАМА. 19.00 — А. Сайфуліна — «Наталка». Телеспектакль. (Харків).

ВІТОРОК, 28 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.35 — Шкільний екран. Фізика для учнів 9 класу. «Фізичні властивості пластмас та їх засто-

сування». (Одеса). 12.05 — Художній фільм «Власники угідь». (Кіровоград). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Концерт для школярів. (Донецьк). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. Актуальні питання наукового комунізму. «Ленінське вчення про партію». (М). 19.00 — «Робітничі життя». (Кіровоград). 20.00 — Телефільм. (Кіровоград). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Художній фільм «Власники угідь». (Кіровоград).

СЕРЕДА, 29 КВІТНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.35 — Шкільний екран. Історія для учнів 10 класу. «Міжнародний комуністичний рух на сучасному етапі». (К). 12.10 — Художній фільм «Вороги». І серія. (Кіровоград). 17.40 — Телевізії. (К). 18.00 — Молодіжна програма «Обрій». (Кіровоград). 18.30 — Атлас народів СРСР. «Нахлібавська АРСР». (М). 19.00 — Програма «Час».

(М). 19.30 — Концерт лауреатів Республіканського конкурсу молодих виконавців В. Хомута. (Донецьк). 20.00 — Паустовський виборам. (К). 20.15 — «Весела райдуга». (Херсон). 20.45 — В. Ежов. «Солон'їна ніч». Спектакль Київського українського драмтеатру ім. Івана Франка. В перерві — телевізії. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Програма передачі. (К). 18.00 — Республіканська фізико-математична школа. (К).

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36
Телефони: відповідального секретаря — 2-43-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДІЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління до преси, м. Кіровоград, вул. Глітки, 2.